

CREDIBILITY OF MORPHOLOGIC AND PSYCHOLOGIC
THEORIES OF TMJ DISFUNCTIONATION

**Веродостојноста на морфолошките и физиолошките теории за
етиологијата на дисфункцијата на темпоромандибуларниот
зглоб (TMJ)**

Pentti Kirverskari

Journal of Oral Rehabilitation: vol. 5 No 3 — 1978

Проценката на морфолошките и физиолошките теории за етиологијата на TMJ дисфункција може да е точна, ако се изведе без големо потпирање на научните експериментални резултати, затоа што интерпретацијата на резултатите како и прашањата што се поставуваат во главно зависат од безрезервното прифаќање на една од теориите.

Ако го прифатиме фактот дека TMJ болната дисфункција стана вообичаено заболување по индустриската револуција, тоа не предизвикува да побараме некој козативен фактор што е поврзан со неа. Како можни фактори се јавуваат и зголемувањето на психолошките стресови како и измената на денталната морфологија и функција, од кои само вториот е со факти евидентиран. Недостатокот на функционална потреба го нарушува рефлексот за несвесно голтање, но очигледно не и мастикацијата. Ова не наведува на факт дека ретрузивните влијанија се потребен, но не секогаш доволен услов за иницирање на TMJ дисфункцијата. Психолошките фактори имаат исто така некое влијание, тие можат да предизвикаат стиснатост на забите и можеби и триење, но изгледа дека нема причина вон оклузијата за тие да се земат како ексцентрични. Затоа, психогеното стискање на забите и триење не изгледа дека се патогени без присуство на морфолошкиот фактор.

Е. Петкова